Inscrierea de membri în U. C. F. S.

Realizări, deficiențe și cîteva... recomandări

Problema nu este, desigur, nouă. De cîteva luni, activiștii sportivi din întreaga țară muncesc cu entuziasm pentru realizarea obiectivului „nr. 1" al mișcării noastre sportive: INSCRIEREA DE MEMBRI ÎN UCFS. Sarcina de a realiza, pînă la sfîrșitul anului, cifra de 2.000.000 de membri este cunoscută de fiecare activist, de fiecare sportiv. Și, în mai mică măsură sau în mai mare măsură, fiecare se străduiește să-și aducă contribuția la îndeplinirea și depășirea acestei cifre. Succesele realizate pînă acum sînt evidente: la 30 aprilie Uniunea de Cultură Fizică și Sport număra 1.190.715 membri. Angajamentele luate de regiuni au fost considerabil depășite în numeroase regiuni cum sînt: Baia Mare, Oradea, Craiova, Hunedoara, Iași și orașul București. De asemenea, sînt îmbucurătoare rezultatele înregistrate în regiunile Constanța, Timișoara, regiunea Stalin, Galați Cluj, Ploești și Regiunea Autonomă Maghiară. Slab, într-un ritm necorespunzător se desfășoară importanta acțiune de înscrieri în UCFS în regiunile Suceava, Bacău, Pitești și București.

Cum trebuie să privim situația generală pe întreaga țară în ceea ce privește înscrierea de membri? Cifrele existente ne tentează la o apreciere laudativă la adresa celor mai multe regiuni. Trebuie să avem în vedere însă faptul că cifra de 2.000.000 de membri poate fi realizată numai dacă succesele de pînă acum vor fi consolidate puternic, numai dacă toate colectivele sportive vor continua să pună în centrul preocupărilor lor sarcina înscrierilor de membri. Există de-acum tendința de auto-mulțumire manifestată de mulți activiști sportivi din colective, mai ales din acele colective care au realizat un număr de membri superior celui dinaintea Hotăririi din 2 iulie 1957. Eforturile pentru realizarea și depășirea cifrei de 2.000.000 de membri nu trebuie să descrească. Dimpotrivă. De o deosebită importanță ni se pare acum îndreptarea atenției către sectoare de activitate oarecum neglijate în prima perioadă a reorganizării. În primul rînd, activiștii sportivi trebuie să poposească cît mai des în satele patriei noastre. Numărul tinerilor colectiviști, muncitori agricoli sau țărani muncitori este încă insuficient (aproximativ 406.000), în foarte multe sate nici n-au fost constituite colective sportive, ceea ce înseamnă că din aceste așezări nimeni nu a devenit membru al UCFS. Organele UCFS nu au dreptul să se mulțumească cu rezultatele, bune în general, obținute la centrele de raion sau la centrele de comună. În sate sînt încă zeci și zeci de mii de tineri și virstnici care așteaptă să răspundă îndemnului adresat de a se înscrie în UCFS. Aceeași situație există și în ceea ce privește unitățile răspîndite, care au fost destul de ocolite pînă acum de către activiștii sportivi. Ne referim în special la unitățile forestiere și la șantiere, unități CFR etc. Firește, munca este mai grea, trebuie mai mult timp pentru a ajunge în mijlocul acestor oameni ai muncii dornici și ei să practice sportul ca membri ai UCFS, dar avem datoria să poposim cît mai grabnic în aceste așezări, să angrenăm în activitatea sportivă cît mai mulți oameni, să-i ajutăm să facă primii pași pentru organizarea unor colective sportive puternice. Cu zeci și zeci de mii va crește numărul membrilor UCFS dacă activiștii sportivi își vor îndrepta atenția mai mult către femeile din întreprinderi, fabrici, uzine, sate. Numărul femeilor membre ale UCFS este necorespunzător și acest lucru trebuie să dea de gîndit tuturor colectivelor, mai ales celor care — prin specificul întreprinderii — pot cuprinde în activitatea sportivă un număr mereu crescînd de femei. Un alt izvor — din cele mai bogate — pentru creșterea numărului de membri UCFS îl constituie membrii de familie ai salariaților care — conform regulamentului de organizare și funcționare a colectivului sportiv — au dreptul de a deveni membri ai UCFS.

Iată, dar, cîteva obiective care, urmărite atent de colectivele sportive, îndeplinite și chiar depășite, vor aduce o însemnată contribuție la realizarea cifrei de 2.000.000 de membri — sarcina principală a mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

DAN GIRLEȘTEANU

Discuții despre „europenele" de atletism de la Stockholm...

Pe stadionul Dinamo din București am discutat despre... Stockholm! Dar discuțiile purtate de noi, la care am avut ca interlocutori pe oaspeții de peste hotare ai sportivilor dinamoviști, s-au referit într-o măsură aproape neînsemnată la Stockholm ca oraș, și într-o foarte mare măsură la campionatele europene de atletism, cel mai de seamă eveniment al anului atletic internațional, pe care acesta îl va găzdui între 19 și 24 august.

Dar cum discuțiile au fost atît de lungi, încît redării lor i-ar fi necesară pagini întregi de ziar, ne vom mulțumi să publicăm numai cîteva păreri succinte ale oaspeților...

ZBIGNYEW LEWANDOWSKI, recordmanul Poloniei la săritura în înălțime (2,05 m.)... „Sînt bucuros pentru rezultatul obținut la București. Acesta a fost de fapt al doilea concurs al meu în aer liber din acest an (în primul am sărit 1,95 m.). Elanul și înălțarea s-au arătat a fi destul de bine puse la punct. După un turneu de mai multe săptămîni în S.U.A. în care am participat la mai multe concursuri de sală, am ajuns la concluzia că trebuie să renunț la pantoful cu talpă ingroșată și că pregătirea mea pentru Stockholm trebuie să fie axată pe utilizarea pantofilor obișnuiți. Pentru „europene", și eu, ca și marea majoritate a atleților polonezi, ne aflăm abia la începutul pregătirii, așa că rezultatele de valoare le așteptăm pentru lunile viitoare. Cine va cîștiga înălțimea la Stockholm? Greu, foarte greu de spus. În primul rînd că nu știu ce va hotărî I.A.A.F.: pantofi obișnuiți sau pantofi cu talpă îngroșată? În orice caz, prima șansă o au săritorii sovietici, dar nici suedezii, cehoslovacii și germanii nu trebuiesc neglijați. În ceea ce privește întrecerea feminină, după părerea mea, mai ales acum cînd am fost martorul acestui splendid 1,74 m., prima șansă o are atleta dumneavoastră Iolanda Balaș, pe care eu o văd capabilă să poată trece chiar și 1,80 m. Are un bun sfătuitor în persoana lui Ion Söter și mi se pare excelent pregătită".

Atletul polonez Zbygniew Lewandowski la săritura de 2,01 m.
(Foto: R. VILARA)

HELFRIED REINNAGEL, corecordman al R.D. Germane la 800 m. care a cîștigat cu ușurință probele de semifond ale concursului Dinamo... „Pentru a putea participa la „europene" se pune în primul rînd problema selecționării mele în echipa unită a Germaniei. Ca să fiu inclus în echipă trebuie să înving la 800 m. o serie de adversari foarte puternici (Richtzenhaim, Schmidt, Brenner, Stracke). Deși am mai multe șanse de a fi selecționat la 800 m., mă pregătesc totuși pentru cursa de 1.500 m. unde concurența la selecția noastră este cu mult mai puternică. De ce? Pentru simplul motiv că la Stockholm nu am nici un fel de șanse la 800 m. chiar dacă aș alerga sub 1:48,0. Moens, Boysen, Johnson, Hewson, Waern și încă alții pot alerga în jurul a 1:47,0 pe care eu nu le pot realiza. Nu am atîta viteză pentru un asemenea rezultat. În schimb la 1.500 m. deși competitorii vor fi tot atît de valoroși, pot spera la un loc printre cei mai buni: Jungwirth, Salsola, Salonen, Waern, Pipine, Rozsavölgy, Ibbotson, etc.".

MARIA ITKINA, recordmana lumii la 400 m... „Europenele" au cam început să-mi dea... insomnii. Trebuie să-mi apăr la Stockholm titlul de campioană europeană la 200 m. cucerit la Berna și pe cel de recordmană a lumii la 400 m. Mă pregătesc însă cu toată seriozitatea, în așa fel ca să evit orice surprize. Cine va cîștiga? Sincer vorbind, aș vrea să urc și eu pe podium. Dar și alte atlete doresc același lucru. Cel mai sigur... vom vedea la Stockholm! Pînă atunci nu mai sînt decît 3 luni".

ROMEO VILARA
IACINT MANOLIU

O întrebare și un răspuns în legătură cu rolul sportului în școli

(Urmare din pag. 1)

pentru a-l apropia de o activitate ce-i părea grea și plicticoasă la început, pentru elevii mai mari sportul are un rol mult mai direct. Uneori, ca în cazul elevului *Amilcar Smanioto*, de la Școala profesională electrotehnică nr. 4 din București, pasiunea pentru sport poate determina o întoarcere pe un drum bun. Ce se întîmplase? Acest elev, bun la învățătură, juca rugbi în secția clubului Dinamo. De la o vreme însă, profesorii au început să fie nemulțumiți de el. Intervenția direcțiunii a fost promptă: i s-a interzis să mai practice rugbiul, pînă la îndreptare. Și n-a trecut multă vreme pînă ce această sancțiune și-a făcut efectul, iar Amilcar Smanioto este azi din nou fruntaș la învățătură. Cu colegul său *Mircea Voinea*, lucrurile stau exact invers: element nedisciplinat, refractar la sfaturi și sancțiuni, neatent și căzut sub influențe proaste, el ajunsese să constituie o problemă pedagogică. Dar iată că s-a ivit o soluție. Folosindu-se de interesul născînd pentru sport al lui Mircea Voinea, profesorii școlii l-au lăsat să ia parte la orele de colectiv, l-au încurajat să persevereze pînă în momentul în care pasiunea sportivă a ajuns să acopere preocupările prea puțin sănătoase de pînă atunci. Și directorul *Virgil Rizescu* ne-a confirmat că a fost un caz fericit de „recuperare" a unui element rupt de viața școlii, și nu singurul caz de acest fel.

Dar părinții? Ce părere au ei despre activitatea sportivă a copiilor lor? Am asistat la o interesantă consfătuire organizată de școala sportivă de elevi din Capitală cu părinții tinerilor sportivi. Cînd au început discuțiile pe marginea referatului în care prof. *R. Spirescu* prezenta activitatea elevilor în cadrul acestei școli, s-au ridicat părinți ca muncitoarea *Mariana Petrescu*, ofițerul *Emil Popovici*, contabilul *Gh. Marinescu*, ing. *A. Bivol* și alții pentru a-și arăta satisfacția față de comportarea copiilor lor, la învățătură, acasă, pe stradă, îmbunătățită o dată cu intrarea în școala sportivă. Și i-au rugat pe antrenorii școlii să-și continue străduințile, convinși de faptul că părinții sînt cu toată inima alături de ei.

Așa este că a reduce rolul sportului la aportul său în dezvoltarea fizică a elevilor înseamnă de fapt o minimalizare?

În cîteva rînduri

De la corespondenții noștri

NICOLAE BARA (Satu Mare) ne vestește că în localitate a luat ființă — în prezența a numeroși sportivi și activiști sportivi din oraș și raion — primul club sportiv denumit Someșul. În cadrul clubului vor exista 11 secții pe ramură de sport, printre care atletism, baschet, gimnastică, canotaj, lupte, tenis de masă, fotbal etc. Clubul va dispune de o serie de baze sportive care vor asigura condițiile pentru ridicarea calitativă a activității sportive din localitate și raion.

ION CRISTIAN (Calafat) scoate în evidență în scrisoarea pe care ne-a trimis-o, rodnica activitate sportivă desfășurată de elevii de la școala medie de 11 ani din localitate. Colectivul sportiv al școlii numără în momentul de față 452 membri înscriși în U.C.F.S., care participă cu regularitate la competițiile și concursurile organizate în cadrul celor cinci ramuri de sport (handbal, oină, volei, atletism și fotbal), cîte are în prezent colectivul sportiv. Un interes deosebit manifestă elevii și pentru complexul G.M.A.: 135 purtători F.G.M.A. și 225 G.M.A. gr. I.

ILIE IANCU și V. MIHAILA (Bacău) ne prezintă în scrisoarea lor, filmul celei de a doua ediții a întrecerilor sportive dintre salariații sfatului popular regional Bacău și ai regiunii Stalin. Ca și la prima ediție, în majoritatea probelor, victoriile au surîs reprezentanților regiunii Bacău: 4—0 la fotbal, 3—1 la volei feminin, 3—2 la volei masculin, 38—18 la baschet etc. Returul întrecerii va avea loc în cursul lunii august, la Orașul Stalin.

SERGIU DAN RADULESCU (Focșani), cercetînd diverse aspecte din viața sportivă a orașului, constată cu surprindere că întreaga atenție este îndreptată numai către... fotbal. Într-adevăr, în cele două colective sportive mai importante din localitate, Unirea (două echipe de fotbal, una activînd în categoria B și alta în campionatul republican de juniori) și Voința (o echipă de fotbal în campionatul regional și — ca o excepție — un lot de boxeri pitici) fotbalul este preponderent. Este drept că în oraș se mai practică și alte discipline sportive, de pildă, baschet, gimnastică sau handbal, dar ele au un caracter foarte limitat, numai în școli, la nivelul unor campionate de casă. Cauzele — conchide corespondentul nostru — trebuie căutate în felul greșit în care consiliile colectivelor sportive din oraș înțeleg să-și desfășoare activitatea, precum și în dezinteresul organelor locale U.C.F.S. care nu sînt preocupate de lărgirea sferei de activitate sportivă. Soluția? Una singură: activiștii U.C.F.S. să înceapă de îndată o susținută muncă de popularizare a acelor discipline care cîndva aveau o mare priză printre sportivii focșăneni. Este vorba de volei, gimnastică, baschet și tenis de masă...

CARNET ATLETIC

● CLUJ — În cadrul fazei de zonă a campionatelor universitare au fost înregistrate cîteva rezultate remarcabile. Astfel tînărul Ștefan Perneki (I.M.F. Tg. Mureș) aruncînd greutatea la 14,57 m. a stabilit un nou record republican de juniori. Vechiul record îi aparținea cu 14,44 m. La 400 m. plat, Traian Sudrigean a obținut cu 48,5 sec. cel mai bun rezultat rominesc din acest sezon. Participînd în afară de concurs Adalbert Karoly (junior din categ. 15—16 ani) a aruncat ciocanul la 46,52 m. rezultat deosebit de promițător. (A. Palade-Ursu, corespondent).

● BUCUREȘTI — pe stadionul Tineretului s-a desfășurat faza de zonă a campionatelor universitare. Iată cîteva rezultate: FEMEI: 100 m.: St. Chioseaua (I.C.F.) 13,0; 80 m.g.: X. Miliutin (Arhit.) 12,2; lungime: H. Kerst (I.C.F.) 5,02; înălțime: V. Gavriluț (I.C.F.) 1,40; disc: V. Gavriluț 35,73; BĂRBAȚI: 110 m.g.: V. Cîncă (I.C.F.) 15,8; V. Jurcă (Univ. Parhon) 15,8; lungime: V. Jurcă 6,76; V. Cîncă 6,76; Tr. Vuia (I.M.F.) 6,66; triplu: C. Dumitrescu (I.C.F.) 13,44; înălțime: C. Dumitrescu 1,90; prăjină: C. Cotor (I.C.F.) și M. Răuțoiu (I.C.F.) 3,90; greutate: Gh. Popescu (I.C.F.) 15,10 (al 7-lea atlet romîn care a aruncat peste 15 m.); suliță: Al. Bizim (I.C.F.) 64,86. (D. Dolberg, corespondent).

(XIX) ANTICIPARI

le Matty